

"आजच्या मराठी साहित्यात शेतज -याचे जीवा अभावोच जावते"

अशोज घोळवे

मराठी विभाज प्रमुज ज लिलज देवी ज ला, विज्ञा व वाजिज्य महाविद्यालय शिरूर ज सार ता.शिरूर ज. जि. बीड

सारांश : विशेष संदर्भ :- जामीज ज था

"आजच्या मराठी साहित्यात शेतज री जीवा अभावोच जावते, बदलते जामीज जीव । मराठी साहित्यात जावत नाही. मराठी साहित्यात शेतज री जीवाचे वास्तव चित्रण नाही. हे शब्द प्रयोज प्रामुख्या ने एज च अथ नी वापरले जातात. ही अशी अपेजा वाचज वर्जज डु समीजज ज डु, सुजा प्रतिष्ठितांज डूला वरचेवर जे ली जाते. त्याब िल वस्तुस्थिती जय आहे. हे सांज्याचा प्रयत ज रजार आहे.

१९६० तंर मराठी साहित्या ला समृध्द ज रजारी प्रवाह िर्माज झाले हे प्रवाह िर्माज होज्याच्या पाठीमाजील ज रजे परंपरा ज हीही असो . मात्र िर्माज झालेले हे िकजी जामीज साहित्य, दलित साहित्य, जावादी साहित्य स्त्रीवादी साहित्य , विज्ञा साहित्य, बाल साहित्य अशा ओज प्रवाहांनी राजभाषेतील/प्रमाजभाषेतील मराठी जेडयापाडयात - वाडयावस्त्यात - तांडयावर लेली तेथु आुभव समृध्दीच्या जोरावर तेथील तळाजळातील माजसे त्यांच्या भाव भावांसहीत साहित्यात डोज वू लाजली , बोलु लाजली , " हे मा झं दु:ज आहे "मी हे जजतो आहे. भोजतो आहे, याला मी आजि माझे प्रारब्ध जबाबदार नाही . तर याला इथली व्यवस्था, परिस्थिती जबाबदार आहे. ही माजसं ठाम पजा सांजु लाजली. याचे श्रेय जाते. ते जामीज आजि दलित साहित्याला व साहित्यजाला "मराठी साहित्य " हा शब्द प्रयोज व्यापज अथी वापरल्या जातो. त्यात वरील प्रवाहांचा अंतर्भाव होतो. जर हे साहित्य प्रवाह आपआपल्या प्रशांा मुजवर ज रज्याचा प्रयत ज रत अस तील तर त्या वांडुमयी प्रवाहाज डु ही अपेजा ज रो संयुक्तीज ठरजार नाही. जर आप िजच जामीज साहित्यीज जर जंभीरपजो इतर साहित्य प्रवाहाला हाताळत असतील तर ते साहित्य प्रवाह आपल्या जामीज साहित्य प्रवाहा ला हाताळतीलचं ज से ?

प्रस्तावना :

म्हजु जामीज साहित्य आजि शेतज री जीवा आशा संज ल्पोवर या विषयाची िर्ी मती व्हायला पाहिजे.

शेतज ज्यांचे प्रश त्यांचे दु:ज, दैय, दारिद्र, यांच्यावर येजारी अस्माी आजि सुलत िी संजटे यांा शब्द दबध्द जय ती मासे तिथल्या प्रदेशासह उभ ज रज्याचं ज िम जामीज साहित्यीज गो जे लेले आहे.

१९६० तंर जामीज साहित्यीज गो ज दंबरी, िाटज, ज विता, चरित्र, आत्म चरित्र, इत्यादी ललित साहित्यापेजा ज था हा वाड्मय प्रज र त्यातल्यात्यत लघु ज था सारजा स्फुट वाड्मय प्रज रचे जास्त प्रमाजत हातळला जेला आहे.

आंद यादव " जामीजता साहित्य आजि वास्तव" या जंथातील "जामीज साहित्य आजि बदलते जेडे या लेजात " ही जामीज साहित्यीज गो फक्त पुर्व सुरीच्या ज थातील घटांा समंतर घटा हो िा त्याच साचातील ज था बहूदा लिहातांा दिसतो. "

जरेही असेल ज रज जामीज साहित्यत समज शेतज री जीवा अभिव्यक्त ज रायचे असेल । तर ज था हा " फॉर्म जिं वा घाट" अडचजीचा ठरतो. यासाठी ज दंबरीसारजा विस्तृतपट आवश्यज असतो. तो वाड्मय प्रज र प्रभावीपजे हाताळलेला दिसत नाही.

जामीज ज था म्हजजे जामीज जीवाचा जंभीरपजे शोध - वेध घेजारा एज अंतर्मुज ज लाप्रज र आहे. अशी व्याज्या आंद यादव ज रतात.

जामीज ज था जंभियी अलिज डच्या जळात लिहील्या जा ि लाजली आहे. या ज थेत अधिज िधिज सजोलता, व्यापज ता आढळत आहे. बदलत्या जेडयाचे वास्तव मांडज्याचा प्रज र आज मोठया प्रमाजात होतांा दिसतो आहे.

स्वातंत्र्योत्तर ज लजंडात जामीज परिसर ढवळु िघाला. पुजे , मुबई , जल्हापु र , िाजपूर , औरं जाबाद या विज सित महाजराच्या लजत असजारा जामीज परिसर आधी सुधारला उर्वरीत भाजात मराठवाडा , विदर्भात बदलाची जती पाहिजे अशी िाही. ही बदलाची चाहुल

जामीज लेज्ज आपले व आपल्या आजुबाजूचे जेडे, भवतालचा परिसर आपआपल्या ताज दीर्घा उभा ज रज्याचा , रंजविज्याचा प्रयत ज रतात. त्यामुळे आज जामीज साहित्यज्ज दुा शेतज्ज्यांच्या समज्ज जीवा पध्दत अभि व्यक्तीची अपेजा जैर आहे. तो प्रतिधिज्ज स्वरूपाचा लेज्ज ायज्ज आहे.

ज्था लेजाच्या उ दृष्टशाो लिहीली जेलेली पाहिली जामीज ज्था म्हजुा हरिभा ऊ आपटेच्या " ज्ठा तर मोठा ज्ठीज आला " या ज्थेज्ज डे पहाता येईल. १८९८ मध्ये ही ज्था लिहीली. ही ज्था दुष्ठाळाची घटा वाचुा लिहीलेली ज्था असल्याो डॉ. आंद यादव " जामीज साहित्याचे स्वरूप आजि समस्या " या पुस्तज्जत " ही ज्था हज्जि ज्तह सारजी वाटते. "

" तरी जामीज जमाचा शोध घेतां ती एज्ज जुज दिसते " एवढे यातुा जामीज ज्ठीवा सज्जोलतो सर्वज्ज षतो आलेले ाही.

तर पहिली जामीज ज्था वि.स. सुज्जटज्ज र यांी लिहिली सहयाद्रिच्या पायथ्याशी (१९ ३१) जिंवा आज्जलचे जोमांतज्ज या ज्थेला पहिली जामीज ज्था आहे. अशी जवळजवळ बऱ्याच समीज्ज ाी मायता दिली आहे.

१९२० ते १९४५ या जालज्जंडातील जामीज ज्था जामीज जीवाची ास पज्ज डज्यात यशस्वी झाली ाही. ज्ज रज्ज या जालज्जंडात जामीज जीवा अभिव्यक्त ज्ज रजाऱ्या लेज्ज ाी ज्ज ामजीवाचा आुभव घेतला होता. असे म्हजता येजार ाही. ज्ज ाही लेज्ज ाी महात्मा ा जांधीजींच्या जेडयाज्ज डे चला या घोषोत सामील हो ऊा त्यातच इंज्जजी साहित्याच्या संपज्जतुा जामीज साहित्य लिहीले जावू लाज्जले. त्यामुळे त्यात जीवतंपजा येज्याऐवजी रंजज्ज ता , ज्ज ल्या सम्यता आजि सहा ाभुतिचा प्रत्यय आढळतो. त्यात प्रत्यज्ज शेतज्ज्यांच्या वास्तव जीवाचा अभाव आढळतो.

व्यंज्ज टेश माडज्जुळज्ज र शंज्ज र पाटील , द.मा. मिरासदार, बाबा पाटील, उध्दव शेळजे , रा. रं. बोराडे, मधु मंज्जेश ज्ज जिज्ज , भास्ज्ज र चंदाशिव , चंद्रज्जु मार ालजे, आंद यादव, हमीद दवाई, मोहर तल्हार, वा.वा . बोधे, बाबाराव मुसळे, श्रीराम जुंजेज्ज र, ज्ज जेश आवटे, वासुदेव मुलाटे इत्यादी लेज्ज ाी साठोत्तरी जामीज ज्थेला ाव्या आयमासह अधिज्ज ाधिज्ज वास्तव सज्जोल चित्रित जेले. त्यत शेतज्जरी जीवा, शेती, ज्ज ाळी आजि पांढरीवरील त्याचे प्रेम , दु :ज्ज दैय, दारिद्र यांा आपल्या साहित्य लेजाच्या ज्वेत घेत घेत शेतज्जरी उभा ज्ज रज्याचे ज्ज ाम जेले.

१९८० ांतरच्या जामीज ज्थेच्या संदर्भात एज्ज टप्पा धरला जातो. या जालज्जंडात घडज्ज ाऱ्या सामाजिज्ज राजज्जीय, वाड्मयी घटज्ज चा अभ्यासही महत्वपुर्ज्ज ठरतो.

त्यात देशपातळीवर व महाराष्ट्र पातळीवर ज्ज ाही ठळज्ज घटा घडल्या त्यात इंदिरा जांधी, राजीव जांधी यांची हत्या झाली. भारताो १९९१ ांतर जुलै ार्धिज्ज धोरज्ज स्विज्ज रले. इथल्या शेतज्ज्यांा जाज्जजीज्ज रज्ज , उदारीज्ज रा , जाज्जतिज्ज र ज्ज या शब्दांचा अर्थ समज्ज्या ाधीच सेज्ज सारज्या विशेष ार्धिज्ज जेत्रो त्यांच्या जमिी जे व्हा हिरावू घेतल्या ते त्यांची त्यांा च समझले ाही.

आज ज्ज ाही दिवसात महाराष्ट्राला ५० वर्षे पुर्ज्ज होतील. आज २१ व्या शतज्जत जामीज भारत जेडेजां व बदलल्यासारजे वाटते. पज्ज त्याचे मुज्जपृष्ठ तेवढेच बदलेले ज्जऱ्या अथी जेडे बदलेले ाही. त्याचे अंतरंज्ज बदलेले ाही. ाव्या जावजाडयात ाव्या इंज्जजांच्या वंशजां ाी ज्जर्दी जे ली जरी ावाला प्रतिधिी पज्ज वर्ता पध्दती इंज्जजाळलेली त्यात ज्जामपंचा यत सदस्य, सरपंच, पंचायतीचे, जिल्हापरिषदेचे, बॅंज्ज, तेते , ज्ज ार्येज्ज ते, तेत्या, पुढाऱ्याचे भक्तज्ज उर्फ चमचे अधिज्जरी यांी ाव्या शोषाचे ावे तंत्र अंमलात आज्जले. यातू सामाय माज्जुस अधिज्ज ाधिज्ज हतबल झाला, बेचौ झाला, दिशाहा झाला, संघर्ष ज्ज रावा, तर ज्जोजाशी ! हा प्रश ार्माज्ज झाला. शेतज्जऱ्याची शेतज्जऱ्यासाठीच्या आंदोलाची धार बोथट होऊ लाज्जली. या तेत्यांी ज्ज ाम ाही ज्ज ले तर पर्यायी तेता विवडज्याचा पर्याय असुाही हे दोघेही सारजेचं दाद तरी ज्जोजाशी माजावी ! ज्जोज आपल्यासाठी धाऊ येईल ? अशा अवर्तीत शेत ज्जरी सापडला. त्यातच तो मोडुा पडला. शेतज्जऱ्याला उभं जे लं पाहीजे. या ाव्या जाजीवेतुा त्याज्ज दुा ज्ज ाहीा ज्ज ाही विद्रोहाची ज्ज ाराची भाषा त्याो बोलली पाहिजे. या ाव्या संज्ज ल्पोतुा लेजा होवू लाज्जले यात बंडज्जोर ायज्ज ाची ज्जथा रेजाटयात प्रा. भास्ज्ज र बडे ाघाडीचे लेज्ज दिसतात. त्यांचा "चिज्ज ाळा " हा ज्जथा संज्ज्रह आपल्याला पाहता येईल. या ज्जथा संज्ज्रहात त्यांी विद्रोह आजि ज्ज ार जामीज साहित्यात आजला असे. ठाम पजाो म्हजता येईल. या दृष्टींा त्यांच्या वाडीतील ज्ज ांती , चप्पल मारे, मुठभरं माती, शंज्ज र सांज्जळेची ज्जथा, चिज्ज ाळा, देवाची वाटजी या ज्जथा पाहता येतील. जामीज संस्क्ृती जेडयातील संघर्ष, परिवर्ता, पारंपारिज्ज पध्दतीचा ओढा, माज्जसाची ईमादारी, ज्ज ारीपजा ातेसंबंधात माज्जसाच्या प्रवृत्ती, माती ब ालचा आदर, भुतज्ज ाळाज्ज डे एज्ज डोळा ठेवुा भविष्याची स्वप पाहारा दुसरा डोळा चिज्ज ाळा ा या ज्जथा संज्ज्रहातील ज्जथा म्हजुा प्रत्ययास येते.

या पेजा ज्जामजी जीवात शेती व्यवसाय हंज्जामी स्वरूपात ज्ज रूा जी माज्जसे ऊ स तोड ज्ज ामज्जार म्हजुा सहजरी साज्ज र ज्ज ायावर ऊसतोड मज्जूर म्हजुा ज्ज ामाला जातात त्यांचे दैय, भोज्ज आजि होजा ा मासिज्ज ज्जोडंमरा त्यांच्यात येज्जारे दुभंज्जलेलेपज्ज अदि वास्तवाभिमूज्ज चित्रज्ज त्यांच्य साहित्यात येते.

तर उत्तम बावस्जर यांचा " इस्जोट" जथा संग्रह २००० मध्ये प्रसिध्द झाला वरवर शांत, शिथिल वाटजारे ग्राम जीवा आता जिती धूमसत आहे याचे दर्शा त्याच्या जथामधू दिसते. मुळात ज.गामीज माजसाच्या शोषजावर उभी असलेली व्यवस्था भ्रष्टाचारो जिती सडू जेलेली आहे. त्यातचं ग्राम जीवा शेतजरी जीवा जसे होरपळी घिते ते त्यां गी अभिव्यक्त जेले आहे.

आज प्रत्येज जेडे हे जुरुजेत्र बाले आहे.याता हे स्वतःचे जीवा स्वतःच संपवित आहेत.

तर जि त्येज लोज शहरे जवळ जरत आहेत.एज असहय्य घुसमत त्यांच्य जीवात गी र्माज होते. अशा माजसाची जथा उत्तम बावस्जर यांी रेजाटली आहे.

श्रीराम जुंदेजर "उचल" शिवाजी मरजीळ "जुलुम"सदांद देशमुज "लचांड" " उठावं", मेज्यातील चंद्रजेर ज.पी. मारजर "जावस", प्रजश मोजले "जावजु सातली माजसे" इत्यादींच्या जथा संग्रहाता शेतजरी जीवा अधिजधिज वास्तवाभिमूज मांडज्याचा प्रयत जेला आहे माडलेले आहे. तर ताहाजी राऊ पाटील, जजेश आवटी, शिवाजी मुंडे, जेजु शिंदे, विलास सिंदजीजर, प्रजश जरात, विलास अंभोरे,अशोज जेळी इत्यादी जथ्जरांी आपआपल्या परीसरातील शेतजच्याचे जीवा दमदार पजाो व तितक्याच परिजामजरज तेता उभे जेले आहे.

हे मात्र जरे आहे जी, जामीज जीवातही आता विद्रोह आजि जराचा रुर येत आहे. आजि एज दिवस हा विद्रोह मोठे रूप धारज जरूा ही व्यवस्था बदलज्यास भाज पाडेल. शेतजच्याच्या हातात अर्थजरजाच्या आजि राजजरजाच्या ाडया येतील. असा आशावाद अलिजडच्या जामीज साहित्याच्या पिढीजडुा अभिव्यक्त होतांा दिसतो.

निष्कर्ष : --

१. १९६० च्या आसपास जी जामीज साहित्यिजंच्या पिढीचे लेजा जल परत्वे, वय परत्वे, जमी झालेले आहे.
२. स्वातंत्र्योत्तर जलजंडात शेतजरी जीवा प्रभावी पजे जथेमधू जाजवते.तर १९८० ांतरची जथा अधिजधिज स्फूट आजि जमी शब्दात जास्तीत जास्त अशय सांज्जारी जथा गिर्माज झाली
३. १९८० ांतरच्या जथा लेजात विद्रोह आजि जरा यांची चाहूल जामीज साहित्यात दिसू लाजली आहे.

जामीज साहित्यिजंजडुा अपेजा --

- X शेतजच्यांचे संपूर्ज वास्तव जीवाला जवेत घेज्यासाठी जथा लेजांचा आभव पट अपूरा पडतो शेतजच्यांचे जीवा तेथील वास्तवासह उभे जरज्यासाठी जामीज जथा लेजजो जदंबरी लेजाजडे वळावे.
- X जामीज जथेत शेतजरी जीवा विपुल प्रमाजात चित्रित झालेले असले तरीही समज्रपजे वासुदेव मुलाटे यांचा "जामीज जथा स्वरूप आजि विजस" हा ज्रंथ सोडता समज्र जामीज जथा समीजज सलजपजे मांडलेले ाही.ही उजीव सामीजजो भरूा जढावी.
- X शेवटी आंद यादव यांच्या शब्दात शेतजरी राष्ट्राला अन्नाचा पुरवठा जरजारा शेतजरी, सरजरचा पाया, शेतजरी राष्ट्राचा अभिमा, शेतजरी देशाचे सौभाज्य,शेतजरी शाहज्याचा पेशिदा आजि तो हा आमच महाराष्ट्रातल्या शेतजरी उपासमारीत दिवस जढतो आहे, पटापट प्राज सोडीत आहे.

हे टाळज्यासाठी शेतजरी जीवाचे वास्तव चित्रज लेजााचा संजल्प आपज सोडुया.